

32. MEKTUP

٣٢- ﴿الْمَكْتُوبُ الثَّانِي وَالثَّلَاثُونَ: إِلَى الْمَقْصُودِ عَلَيَّ فِي بَيَانِ أَنَّ مَا قِيلَ إِنَّ كَثْرَةَ
الْخَطَرَاتِ مِنْ أَسْبَابِ الْوَضَلِ إِنَّمَا هُوَ عَلَى مِقْدَارِ التَّجَلِّيِّ وَفِي تَحْقِيقِ حَقِيقَةِ الْكَثْرَةِ
الْوَهْمِيَّةِ وَمَا يَتَنَسَّبُ ذَلِكَ﴾

الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَى عِبَادِهِ الَّذِينَ اضْطَفَى قَدْ كَتَبْتُمْ أَنَّ سَارِي طَرِيقِ اشْتِكَائِي إِلَى عَالِمِ
طَرِيقٍ مِنْ هُجُومِ الْخَطَرَاتِ فَقَالَ حَيْثُ أَنَّ إِحَاطَةَ الْمَطْلُوبِ وَشُمُولَهُ بِحُكْمٍ ﴿وَهُوَ بِكُلِّ
شَيْءٍ مُحِيطٌ﴾ مَعْلُومٌ يَتَّبِعِي أَنَّ تَعَدَّ الْخَطَرَةُ مِنْ أَسْبَابِ الْوَضَلِ لَا مِنْ مُوجِبَاتِ الْفَضْلِ وَأَنَّ
يُجْعَلُ أَبْوَابُ الْمُشَاهَدَةِ مَفْتُوحَةً وَرُزْنَةُ الْعُقْلَةِ مَسْدُودَةً. هَذَا الْكَلَامُ صَادِقٌ بِحَسَبِ
التَّجَلِّيِّ الصُّورِيِّ الَّذِي هُوَ مُقَدِّمَةٌ مِنْ مُقَدِّمَاتِ هَذَا الطَّرِيقِ فَإِنْ كَانَ فِي هَذَا الْمَوْطِنِ
وَضَلٌّ فَمَعَ كَوْنِهِ فِي الْحَقِيقَةِ فَضْلًا فَهُوَ بِاعْتِبَارِ الصُّورَةِ وَإِنْ كَانَتْ مُشَاهَدَةٌ وَلَوْ هِيَ فِي
الْوَاقِعِ مُبَاعَدَةٌ فَهِيَ أَيْضًا بِمُلَاحَظَةِ الصُّورَةِ وَهَذَا التَّجَلِّيُّ سَاقِطٌ عَنْ حَيْزِ الْأَعْتِبَارِ عِنْدَ
أكَابِرِ هَذَا الطَّرِيقِ لِأَنَّهُ لَيْسَ بِمُفْنٍ لِيُجُودِ السَّالِكِ وَالْمُحِيقِ وَالْمُبْطِلِ شَرِيكَانِ فِيهِ فَإِنَّ
لِجُودِ الْهَيْئَةِ الْهَيْئَةِ الْيُونَانِ حَبْرًا عَنْهُ وَهُمْ مَحْظُوظُونَ وَمُتَلَذُّونَ بِعُلُومِهِ وَمَعَارِفِهِ غَايَةً
مَا فِي النَّبَابِ أَنَّ حُصُولَ هَذِهِ الدَّوْلَةِ لِلْمُحِيقِ مِنْ طَرِيقِ صَفَاءِ الْقَلْبِ وَلِلْمُبْطِلِ مِنْ طَرِيقِ
صَفَاءِ النَّفْسِ فَلَا جَرَمَ أَنَّ ذَلِكَ يُفْضِي إِلَى الْهِدَايَةِ وَهَذَا يُجَرُّ إِلَى الضَّلَالَةِ وَلَكِنْ كِلَاهُمَا فِي
أَسْرِ الصُّورَةِ لَا حَبْرَ لَهُمَا عَنِ الْمَعْنَى ﴿شَعْرٌ﴾

مَا يَعْرِفُ الْعُقْلَانُ عَابِدُ صُورَةٍ ﴿حُسْنُ الْمُقَنِّعِ عَنْ جَمِيعِ مُؤَانِسِ

وَلَكِنْ فِي الْمُحِيقِ أَحْيَمَالُ النَّجَاةِ مِنْ أَسْرِ الصُّورَةِ وَالْمُبْطِلِ مُنْهَمِكٌ فِي الصُّورَةِ فَإِنَّ
الْخَلَاصَ مِنْ أَسْرِ الصُّورَةِ مِنْ غَيْرِ التَّزَامِ مِلَّةَ الْأَنْبِيَاءِ عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ مُحَالٌ. وَأَيْضًا
إِنَّ التَّجَلِّيَّ الصُّورِيَّ دَاخِلٌ فِي دَائِرَةِ الْعِلْمِ وَلَكِنْ لَمَّا طَرَحَ الْحَالُ وَالذَّوْقُ فِيهِ الشِّعَاعُ يُرَى
مِثْلَ الْحَالِ. وَأَيْضًا إِنَّ الْمَشْهُودَ فِي التَّجَلِّيِّ الصُّورِيِّ الْكَثْرَةُ لَكِنْ بِعُنْوَانِ الْمَظْهَرِيَّةِ
لِلْوَحْدَةِ وَشُهُودُ الْكَثْرَةِ بِأَيِّ عُنْوَانٍ كَانَ وَبَالَ فِي وَبَالٍ يَتَّبِعِي أَنَّ لَا يَتَّقَى فِي نَظَرِ الْبَاطِنِ
اسْمٌ مِنَ الْكَثْرَةِ وَشُهُودَهَا وَلَا رَسْمٌ وَلَا يَكُونُ الْمَشْهُودُ غَيْرَ الْوَاحِدِ الْحَقِيقِيِّ أَصْلًا حَتَّى

يَتَسَرَّ الْفَنَاءَ الَّذِي هُوَ قَدَمُ أَوَّلٍ فِي هَذَا الطَّرِيقِ فَإِنَّ الْفَنَاءَ عِبَارَةٌ عَنْ نِسْيَانٍ مَا سِوَى الْحَقِّ
 مُبْحَنَانُهُ وَرَوَايَهُ مِنَ الْبَاطِنِ فَكَيْفَ يَكُونُ لِلْكَثْرَةِ مَجَالٌ فِي ذَلِكَ الْمَوْطِنِ وَمَا يَكُونُ شُهُودُ
 الْكَثْرَةِ فِيهِ. وَمَا قَالَ الْقَائِلُ مِنْ أَنَّ الْخَطَرَةَ مِنْ أَسْبَابِ الْوَضِلِ وَأَبْوَابِ الْمُشَاهَدَةِ فَالْمُرَادُ
 بِذَلِكَ الْوَضِلِ وَالْمُشَاهَدَةِ الْوَضِلُ وَالْمُشَاهَدَةُ الصُّورِيَّانِ وَهُمَا عَيْنُ الْمُفَارَقَةِ وَالْمُبَاعَدَةِ فَإِنَّ
 الْوَضِلَ الْمُتَعَبَّرَ عِنْدَ أَكْبَارِ هَذِهِ الطَّائِفَةِ الْعَلِيَّةِ إِنَّمَا هُوَ فِي مَقَامِ الْبَقَاءِ بِاللَّهِ الَّذِي يَخْضُلُ بَعْدَ
 الْفَنَاءِ وَنِسْيَانِ جَمِيعِ مَا سِوَاهُ تَعَالَى وَوُجُودِ الْخَطَرَةِ مُتَافٍ لِيَتْلِكَ الدَّوْلَةِ وَحُصُولِ الْوَسْوَاسَةِ
 مَانِعٌ لِيَتْلِكَ الْمَنْزِلَةِ وَفِي مَقَامِ الْفَنَاءِ الَّذِي هُوَ دِهْلِيزُ ذَلِكَ الْوَضِلِ يَكُونُ انْتِفَاءُ الْخَوَاطِرِ عَلَى
 نَوْعٍ لَوْ كَلِّفَ يَتَذَكَّرُ الْأَشْيَاءَ لَا يَتَذَكَّرُ بِوَاسِطَةِ نِسْيَانِ الْيَسْوَى الَّذِي حَصَلَ لَهُ وَقَدْ كَتَبْتُمْ
 وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُحِيطٌ بَيَانُ الْأَحَاطَةِ مَا جَاءَ بِهِذِهِ الْعِبَارَةُ يُشْبِهُ أَنْ تَكُونَ هَذِهِ مِنْ كَلَامِ
 الْمُؤَلِّدِينَ فَإِنَّ تَعْدِيَةَ الْأَحَاطَةِ بِكَلِمَةٍ عَلَى كَثِيرَةِ الْوُقُوعِ فِي كَلَامِ الْعَجَمِ وَالْمُتَعَارَفِ فِي
 الْعِبَارَةِ الْعَرَبِيَّةِ الْفَصِيحَةِ تَعْدِيَةُ الْأَحَاطَةِ بِالْبَاءِ قَالَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى ﴿وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
 مُحِيطًا﴾ وَقَالَ تَعَالَى ﴿إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُحِيطٌ﴾ وَالظَّاهِرُ أَنَّ هَذِهِ الْعِبَارَةَ إِنَّمَا أُورِدَتْ بِطَرِيقِ
 الْأَسْيَافِ بِتَحْيِيلِ أَنَّهَا مِنَ الْقُرْآنِ وَلَيْسَ كَذَلِكَ فَإِنَّ بَيَانَ هَذَا الْمَعْنَى فِي الْكَلَامِ الْمَجِيدِ
 بِعِبَارَةٍ أُخْرَى كَمَا مَرَّ. وَكَتَبْتُمْ أَيْضًا أَنَّ الْكَثْرَةَ الْوَهْمِيَّةَ وَالتَّعَدُّدَ الْاِغْتِيَابِيَّ قَدْ تَرَكَتُمْ عَلَى
 وَجْهِ وَقَعَ أَكْثَرُ الْعُلَمَاءِ فِي الْغَلْطِ بِتَوْهَمِ تَعَدُّدِ الْوُجُودِ وَقَتَعُوا مِنَ اللَّبِّ بِالْقِسْرِ. اِعْلَمُ أَنَّ
 الْكَثْرَةَ وَالتَّعَدُّدَ وَإِنْ كَانَتْ وَهْمِيَّةً وَاِغْتِيَابِيَّةً وَلَكِنْ لَمَّا صَدَرَتْ وَظَهَرَتْ بِضَنْعِ اللَّهِ حَلَّ
 سُلْطَانُهُ صَارَتْ مُتَقَنَّةً وَمُسْتَحْكَمَةً وَكَانَتْ الْمُعَامَلَةُ الدُّنْيَوِيَّةُ وَالْأُخْرَوِيَّةُ مَرْبُوطَةً بِهَا
 وَالْآثَارُ الْخَارِجِيَّةُ مُرْتَبِئَةً عَلَيْهَا وَارْتِفَاعُهَا مَمْنُوعٌ وَإِنْ ارْتَفَعَ الْوَهْمُ وَالْاِغْتِيَابُ فَإِنَّ الْعَذَابَ
 وَالْقَوَابِ الدَّائِمِينَ الْأُخْرَوِيِّينَ الَّذِينَ أَخْبَرَ عَنْهُمَا الْمُخْبِرُ الصَّادِقُ مَنُوطَانِ بِالْكَثْرَةِ
 مَرْبُوطَانِ بِالتَّعَدُّدِ وَالْحُكْمُ بِارْتِفَاعِ الْكَثْرَةِ وَالتَّعَدُّدِ دُخُولُ فِي الْأَلْحَادِ وَالزُّنْدَقَةِ اِعْمَادًا اللَّهُ
 مُبْحَنَانُهُ مِنْ ذَلِكَ فَالْصُّوفِيَّةُ الْعَلِيَّةُ وَالْعُلَمَاءُ الْكِرَامُ كُلُّهُمْ قَائِلُونَ بِبُيُوتِ هَذِهِ الْكَثْرَةِ
 وَاتِّسَامِ رَافِعِ هَذَا التَّعَدُّدِ وَيَرَوْنَ الْمُعَامَلَةَ الْأُخْرَوِيَّةَ الدَّائِمِيَّةَ مَرْبُوطَةً بِهَا وَلَكِنْ لَمَّا كَانَ مِنْ
 شَأْنِ هَذِهِ الْكَثْرَةِ الْارْتِفَاعُ مِنْ شُهُودِ الصُّوفِيَّةِ وَقْتَ الْعُرُوجِ يَجِدُونَهَا وَهْمِيَّةً وَاِغْتِيَابِيَّةً

وَحَيْثُ أَنَّهَا لَا تَرْتَفِعُ فِي نَفْسِ الْأَمْرِ وَإِنْ كَانَتْ مُرْتَفِعَةً مِنَ الشُّهُودِ يَقُولُ الْعُلَمَاءُ إِنَّهَا
مَوْجُودَةٌ فَيَزَاغُ الْفَرِيقَيْنِ صَارَ رَاجِعًا إِلَى اللَّفْظِ بَعْدَ الْإِنْفَاقِ فِي الْمَعْنَى كُلُّ مِنَ الْفَرِيقَيْنِ
حَكَمَ بِمَقْيَاسٍ وَجَدَانِهِ فَالْضُّوْفِيَّةُ اعْتَبَرُوا الشُّهُودَ وَحَكَمُوا بِالْوَهْمِيَّةِ وَالْإِعْتِبَارِيَّةِ بِمُلَاحَظَةِ
الْإِرْتِفَاعِ الشُّهُودِيِّ وَقَالَ الْعُلَمَاءُ بِوُجُودِهَا بِمُلَاحَظَةِ ثُبُوتِهَا وَاسْتِقْرَارِهَا فِي نَفْسِ الْأَمْرِ
وَلِكُلِّ وَجْهَةٍ وَقَدْ بَيَّنَّ هَذَا الْفَقِيرُ هَذَا الْمَعْنَى فِي مَكْتُوبَاتِهِ وَرَسَائِلِهِ بِالتَّفْصِيلِ وَارْجَعَ نِزَاعَ
الْفَرِيقَيْنِ إِلَى اللَّفْظِ فَإِنْ بَقِيَ خَفَاءُ يُتَبَغَى أَنْ يُرَاجَعَ فِيهَا نَظَرُ الْعُلَمَاءِ قَرِيبٌ مِنَ الصَّوَابِ
لَأَنَّهُ مُطَابِقٌ لِنَفْسِ الْأَمْرِ وَنَظَرُ الضُّوْفِيَّةِ بِإِعْتِبَارِ الشَّكْرِ وَغَلَبَةِ الْحَالِ أَلَّا تَرَى أَنَّ النُّجُومَ
مُخْتَفِئَةً فِي النَّهَارِ ثَابِتَةً فِي نَفْسِ الْأَمْرِ وَإِنْ كَانَتْ مَسْتُورَةً عَنِ الشُّهُودِ فَالْحُكْمُ بِثُبُوتِ
النُّجُومِ أَقْرَبُ إِلَى الصَّوَابِ مِنَ الْحُكْمِ بِعَدَمِهَا بِمُلَاحَظَةِ عَدَمِ شُهُودِهَا وَمَقْصُودُ الْعُلَمَاءِ
مِنَ الْقَوْلِ بِوُجُودِ الْكَثْرَةِ إِنْقَاءُ الشَّرِيعَةِ الَّتِي مَبْنَاهَا عَلَى التَّعَدُّدِ وَإِجْرَاءُ وَعْدِ صَاحِبِ
الشَّرِيعَةِ وَوَعِيدِهِ فَإِنَّهُ لَا يَتَصَوَّرُ بِدُونِ الْكَثْرَةِ وَالضُّوْفِيَّةُ أَيْضًا مُعْتَرِفُونَ بِهَذَا الْمَعْنَى وَإِنْ
أَطْبَقُوهُ عَلَى الشَّرِيعَةِ بِالتَّكْلِيفِ وَمَا قَالَهُ الْعُلَمَاءُ صَادِقٌ بَلَا تَكْلِيفٌ وَمُطَابِقٌ بَلَا تَمَحُّلٍ لَا
غُبَارَ فِيهِ أَصْلًا وَلَا كُدُورَةَ وَإِنَّهُمْ لَا يُمَيِّزُونَ وَجُودًا مُسْتَقِيلًا مُسْتَبَدًّا حَتَّى يَكُونَ فِيهِ بِحَالٍ
لِلْكَالَامِ وَيَكُونُ شَرَكَةً بِالْوَاجِبِ تَعَالَى وَإِنَّمَا يُمَيِّزُونَ وَجُودًا ضَعِيفًا مُفَاضًا وَمُسْتَعَارًا مِنَ
الْغَيْرِ كَيْفَ يَجُورُ تَخْطِئَةُ الْعُلَمَاءِ فَإِنَّهُمْ أَكْبَارُ الدِّينِ وَنَسَبَةُ الْغَلَطِ إِلَيْهِمْ غَلَطٌ مُحْضٌ وَتَحْضُ
الْغَلَطِ وَنَحْنُ الْعَاجِزُونَ الْمُتَعَوِّقُونَ أَخَذْنَا الدِّينَ وَالشَّرِيعَةَ مِنَ الْعُلَمَاءِ وَاسْتَفَدْنَا الْمَذْهَبَ
وَالْمِلَّةَ مِنْ بَرَكَاتِهِمْ فَلَوْ كَانَ فِيهِمْ بِحَالٌ لِلطَّعْنِ لَارْتَفَعَ الْأَعْيِمَادُ عَنِ الشَّرِيعَةِ وَالْمِلَّةِ وَلِهَذَا
قَالُوا «الطَّاعِنُ فِي السَّلَفِ ضَالٌّ وَمُبْتَدِعٌ» وَعَدُّوا طَعْنَهُ مِنْ أَسْبَابِ التَّضْلِيلِ وَالشَّكَاكِي فِي
الدِّينِ وَحَكَمُوا بِطُلَايِهِ. وَكَتَبْتُمْ أَيْضًا أَنَّكُمْ قَتَعُوا مِنَ اللَّبِّ بِالْقَشْرِ يُشْبِهُ أَنَّكُمْ تَحْتَلِكُمُ
الضُّوْرَ لُبًّا وَالتَّزْيِيرَ قَشْرًا فَإِنَّ دَعْوَةَ الْعُلَمَاءِ وَدَلَالَتَهُمْ إِلَى التَّزْيِيرِ وَمَشْهُودُ صَاحِبِ النَّحْلِ
الضُّوْرِيِّ وَمَطْلُوبُهُ الضُّوْرُ وَالْأَشْكَالُ يُتَبَغَى الْأَنْصَافُ أَيْهُمَا مُتَمَسِّتٌ بِاللَّبِّ وَأَيْهُمَا
مُنْحَدِعٌ بِالْقَشْرِ ﴿وَأَنَا أَوْ إِيَّاكُمْ لَعَلَى هُدًى أَوْ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ﴾ ﴿وَرَبَّنَا آتِنَا مِنْ لَدُنْكَ
رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا﴾ وَالسَّلَامُ أَوَّلًا وَآخِرًا.

﴿ TÜRKÇE ANLAMI ﴾

- Maksûd Ali'ye yazılmıştır.
- "Zihne bir çok şeyin gelmesi (hatarât) vuslat sebeplerindendir ki bu da tecellînin miktarına göredir" sözünün izahı ve vehmî kesretin hakikati.

Âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamd ve O'nun seçtiği kullara selam olsun.

Diyorsunuz ki, ehl-i tarik biri, bir tarikat âlimine, gönlüne hücum eden şeyler konusunda yakınınca o âlim şöyle demiş: "*O her şeyi kuşatmıştır.*"⁵⁷ hükmü gereği matlûbun insanı kuşatması ve kaplaması malum olduğu için, gönle gelenler, ayrılığı gerektiren şeylerden değil, vuslat sebeplerinden sayılmalı, müşâhede kapıları açık bırakılıp gaflet pencereleri kapatılmalıdır."

Bu söz, bu yolun başlangıç noktalarından biri olan sûrî tecellî açısından doğrudur. Şayet burada vuslat olursa -ki hakikatte o ayrılıktır- bu, sûret itibâriyledir. Her ne kadar gerçekte bir uzaklaşma ise de burada müşâhede olursa bu da aynı şekilde sûret itibariyledir. Bu yolun büyükleri nezdinde, tecellînin bu türü kayda değer değildir. Çünkü bu tecellî, sâlikin varlığını yok etmez... Hak üzere olanla, bâtil üzere olan bu tecellîde ortakdır. Sözelimi Hint cûkileri ve Yunan filozofları da bu tecellîyi bilmekte olup onun ilim ve marifetlerini yaşamaktadırlar.

Sonuç olarak, Hak yolda olan kişinin bu büyük nimete ermesi kalp safası yoluyla olurken, ehl-i bâtilin ulaştığı ise nefis safasıyla olmaktadır. Gâyet tabiidir ki biri hidâyete götürürken diğeri dalâlete sürüklemektedir. Ancak ikisi de sûretin esâretinde olup mânâdan habersizdir.

*Sûrete tapan gafil kişi, hiç ayırdedebilir mi,
Peçeli yarin diğerlerinden farklı güzelliğini?*

Bununla birlikte Hak üzere olanın, sûretin esâretinden kurtulma ihtimali vardır. Bâtil ehlinden olan ise sûrete saplanıp kalır. Zira peygamberlerin dinine sarılmaksızın sûretin esâretinden sıyrılmak muhaldir.

⁵⁷ Fussilet, 54.

Ayrıca sûrî tecellî ilim dâiresindedir ancak hâl ve zevk kendisine aydınlık getirdiği için hâl gibi görünür. Aynı şekilde sûrî tecellîde müşâhede edilen kesrettir ancak bu, vahdet mazhariyeti unvanıyla olan bir kesrettir. Hangi unvanla olursa olsun kesreti müşâhede etmek vebal içinde vebaldır. Bâtın nazarında kesretten ve kesretin müşâhede-sinden hiçbir eser ve şekil kalmamalı ve hakîkî müşâhede edilenin dışında hiçbir şey müşâhede edilmemelidir ki bu yolda ilk adım olan fenânın gerçekleşmesi mümkün olsun. Çünkü fenâ, Hak Sübhâne-hû'nun dışındaki her şeyi unutmaktan ve bâtından kaldırmaktan ibârettir. O halde burada kesrete hiç yer olabilir mi? Burada kesretin müşâhededesi söz konusu olabilir mi?

Kalbe gelen hislerin vuslat sebeplerinden olduğunu ve müşâhede-yeye kapı araladığını söyleyen kişinin bu sözündeki vuslat ve müşâhedededen maksat, ayrı ve uzak olmanın aynısı olan sûrî müşâhede ve sûrî vuslattır.

Bu tâifenin büyüklerinin nezdinde muteber olan vuslat, Hak Teâlâ'nın dışında her şeyi unutarak fenâyı aştıktan sonra meydana gelen bekâ billâh makamında ancak gerçekleşir. Gönülde gayrın bulunması ise bu büyük nimete engel olur. Gönülde vesvesenin bulunması bu makama engeldir. O vuslatın başlangıcı olan fenâ makamında, gönülde yer tutan tüm hisler yok olur. O kadar ki, kendisinde var olan o gayr, bütünüyle unutulduğu için, gönül onları hatırlama konusunda zorlansa bile hatırlayamaz.

Demışsiniz ki, "*Ve huve 'ala külli şey'in muhît*" (O her şeyi kuşatmıştır). Kuşatmayı açıklamak için böyle bir ifade kullanılmaz... Bu, kelime üretenlerin sözüne benzemektedir. Çünkü «ihâta» kelimesinin «'alâ» harf-i ceri ile geçişli yapılması daha çok acem Arapça'sında olur. Fasilh Arapça ifade şeklinde ise «bâ» harf-i ceri ile geçişli yapılması yaygın ve alışıl gelmiş bir uygulamadır. Nitekim Allah Teâlâ, bir âyet-i kerîmede «*ve kâne'llâhu bi kulli şey'in muhîtâ*» (Allah, her şeyi kuşatıcıdır).⁵⁸ diğer bir âyette de: «*innehu bi kulli şey'in muhît*» (İyi bil ki O, her şeyi kuşatmıştır).⁵⁹ buyurarak ihâta kelimesini «bâ» harf-i ceri ile geçişli yapmıştır.

⁵⁸ Nisâ, 126.

⁵⁹ Fussilet, 54.

Öyle gözüküyor ki bu ifâde burada, Kur'ân-ı Kerim'de olduğu sanılarak Allah Teâlâ'nın ihâtasına delil olarak zikredilmiştir. Ancak bu yanlış bir delil getirmedir. Çünkü az önce de açıkladığımız üzere bu mânânın Kur'ân-ı Kerim'deki ifadesi farklı bir ibâreyle yapılmıştır.

Yine diyorsunuz ki: "Vehme dayalı kesret ve itibârî çokluk o kadar çoğalmıştır ki âlimlerin çoğu, varlığın birden fazla olduğu vehmine kapılarak yanlışın içine düşmüş, ışın özü yerine kabuğuyla yetinmişlerdir."

Bilmek gerekir ki kesret ve çokluk vehmî ve itibârî olsa da Allah Sübhânehû'nun yaratması sonucu meydana geldiği için sağlam ve mükemmeldir. Dünyevî ve uhrevî muâmele buna bağlıdır. Hâricî eserler bunun sonucunda meydana gelir. Vehim ve itibar yok olsa da kesret ve çokluğun yok olması mümkün değildir. Çünkü Peygamber Efendimiz'in ^(s.a.v.) haber vermiş olduğu âhiretteki dâimî olan azap ve sevap kesrete ve çokluğa bağlıdır. Dolayısıyla, kesretin ve çokluğun kalkmasına hükmetmek ilhâd ve zındıklıktır. Bu duruma düşmekten Allah Sübhânehû'ya sığınırız.

Büyük sûfilerin ve değerli âlimlerin hepsi bu kesretin sâbit olduğunu ve bu çokluğun sürdüğünü söylemiştir. Dâimî olan âhiret işlerinin de bu çokluğa bağlı olduğunu kabul etmiştir. Ancak sülûk yolunda ilerlerken sûfinin müşâhededinde bu kesret kaybolduğu için sûfiler onu vehmî ve itibârî olarak bulur. Her ne kadar müşâhedededen yok olsa da gerçekte yok olmadığı için âlimler onun var olduğunu söylemiştir.

İki taraf (âlimler ve sûfiler) arasındaki bu tartışma mânâda ittifak ettikten sonra, lafzî bir tartışma olarak kalmaktadır. Zira her iki cenah da kendi anladıklarından hareketle hükmetmiştir; Sûfiler müşâhedeğe itibar etmiş kesretin müşâhededede kaybolmasını göz önüne alarak vehmî ve itibârî olduğunu söylemiştir. Âlimler ise gerçekte mevcut ve yerleşik olmasını göz önüne alarak var olduğunu söylemiştir. Herkesin bir bakış açısı vardır.

Bu fakir bu mânâyı mektup ve risâlelerinde tafsilatıyla açıklamış ve iki taraf arasındaki bu tartışmanın lafzî bir tartışma olduğunu tesbit etmiştir. Eğer bu konuda bir kapalılık varsa o risâle ve mektuplara bakılmalıdır.

Âlimlerin konuya bakışı vâkıya da uygun olması sebebiyle doğruya daha yakındır. Sûfilerin bakışı ise sekrin ve hâlin baskınlığıyla

oluşmuş bir bakıştır. Nitekim yıldızlar hakikatte var olmakla birlikte gündüz kaybolmaktadır... Müşâhede edilmiyor olsalar da durum böyledir. En doğru olan, gözükmemeleri sebebiyle yıldızların varlığını kabul etmemek değil, var olduklarına hükmetmektir.

Âlimlerin, kesretin varlığını kabul etmekteki gâyesi, kesret üzerine kurulu olan şeriatın bekasıdır. Çünkü kesret olmaksızın şeriat sâhibinin vaadinin ve uyarısının gerçekleşmesi düşünülemez. Şeriata uyarlanması zor olsa da aslında sûfîlerin kabûlü de bu mânâyı ihtiva etmektedir. Ulemânın görüşünün doğruluğu ve şeriata uygunluğu ise çok açıktır... En ufak bir bulanıklığa ve kapalılığa yer yoktur.

Âlimler müstakil bir varlığı kabul etmiyor ki bir şey söylemeye gerek olsun ve Vâcib Teâlâ'ya ortak koşmaktan söz edilsin. Aksine, onların kabul ettiği, zayıf, ismarlama ve başkasından emanet bir varlıktır. Bu durumda, ulemânın hata ettiğini söylemek nasıl doğru olabilir?! Onlar din büyükleridir... Onları yanlış yapmakla itham etmek büyük ve katıksız bir yanlıştır. Biz oyalanıp duran âcizler dîni ve şeriati onlardan öğrendik. Mezhebi ve diyaneti onların bereketiyle elde ettik...

Şayet onlar yanlışla ve itiraza açık bir yerde dursalardı şeriata ve dîne itimat kalkardı. Bu yüzden, "Selefe dil uzatan sapık ve bid'atçidir." diyerek selefe dil uzatmayı dinde yanlışla ve şüpheye sürükleme sebepleri arasında saymışlar ve böyle bir şeyin bâtil olduğu hükmüne varmışlardır.

Ayrıca, âlimlerin özü bırakıp kabukla yetindiğini yazmışsınız. Öyle gözükyor ki siz de sûretleri öz ve tenzihi kabuk sanmaktasınız. Çünkü ulemânın gösterdiği ve çağırdığı yer tenzihtir. Sûrî tecellî sahibinin müşâhede ettiği ve istediği şey ise sûretler ve şekillerdir. İnsaf etmek gerek... Hangisi öze sarılmaktadır, hangisi kabukla aldanmaktadır?

*"Herhalde ya biz, ya da siz mutlak bir hidayet üzerindeyiz veya açık bir sapıklık içindeyiz."*⁶⁰ *"Rabbimiz, bize katından bir rahmet ver ve bize şu işimizden bir çıkış yolu hazırla!"*⁶¹

Selâmetle kalın.

⁶⁰ Sebe', 24.

⁶¹ Kehf, 10.

﴿ KELİME ANLAMİ ﴾

32. إِلَى الْمَكْتُوبِ الثَّانِي وَالثَّلَاثُونَ Otuz ikinci mektup (Kime gönderilmiştir?) فِي بَيَانِ أَنَّ مَا قِيلَ Maksut Ali'ye gönderilmiştir (Neyin beyanındadır?) مِنْ هَتَارَاتِ كَثْرَةِ الْخَطَرَاتِ Hataratın çok olması (Nedir?) عَلَى مِقْدَارِ التَّجَلِّيِ إِنَّمَا هُوَ Vuslat sebeplerindendir أَسْبَابِ الْوَصْلِ Bu ancak Tecellinin miktarına göre (Daha neyin beyanındadır?) وَفِي تَحْقِيقِ حَقِيقَةِ الْكَثْرَةِ Ve bina uygun şeylerin beyanındadır. ﴿

سَلَامٌ وَسَلَامٌ Hamd Allah'a عَلَى عِبَادِهِ الَّذِينَ اضْطَفَى Seçtiği kullarına اِشْتَكَى إِلَى Bir tarikat saliki (mürid) قَدْ كَتَبْتُمْ Yazmışsınız ki: هَتَارَاتِ مِنْ هُجُومِ الْخَطَرَاتِ Bir tarikat alimine yakındı (Neden?) مَادَمَكِي مَاتْلُوبِ حَيْثُ أَنَّ إِحَاطَةَ الْمَطْلُوبِ O alim dedi ki: وَشُمُولُهُ Ve şamil olması (Ne hükmünce?) يَنْبَغِي Öyleyse lazımdır (Ne?) مِنْ أَسْبَابِ الْوَصْلِ Hatıraların sayılması (Neden?) وَأَنَّ يُجْعَلَ أَبْوَابُ أyrılık gereklerinden değil وَرُزْنَةُ الْغَفْلَةِ أَفْوَاحَ مَفْتُوحَةٍ Açık Müşahede kapılarının da kılınması lazım (Ne?) هَذَا الْكَلَامُ Kapanması lazımdır (Nedir?) مُقَدِّمَةٌ مِنْ كِي O الذي هُوَ بِحَسَبِ التَّجَلِّيِ الصُّورِيِّ Doğrudur EĞER فَإِنَّ كَانَ Bu yolun başlangıçlarından bir başlangıçtır فَصَلَ فِي وَصْلٍ Bir vuslat (Ne?) فِي هَذَا الْمَوْطِنِ (Nerede?) O suret itibarı فَهُوَ بِاعْتِبَارِ الصُّورَةِ Hakikatte ayrılık olmakla beraber وَلَوْ هِيَ فِي الْوَاقِعِ مُبَاعَدَةٌ Ve eğer bir müşahade olsuysa بِمُلَاحَظَةِ الصُّورَةِ O da (Ne iledir?) إِبَارِ عَنْ حَيْزِ الْأَعْيَابِ Bu tecelli (Nedir?) وَهَذَا التَّجَلِّيِ

sahasından düşüktür (Kime göre?) عِنْدَ أَكْبَارٍ هَذَا الطَّرِيقِ Bu yolun büyüklerine göre
 لَوْ جُودَ السَّالِكِ (Neyi?) Yok etmiyor (Neyi?) Salikin varlığını
 فَإِنَّ شَرِيكَانِ فِيهِ (Nedir?) Bu tecelli de ortaklırlar
 وَالْمُحِقُّ وَالْمُبْطِلُ Haklı ve haksız (Nedir?)
 خَيْرٌ وَفَلَا سَفَةَ الْيُونَانِ Ve Yunan felsefecilerinin
 لِحُكْمِ الْهِنْدِ Zira Hint Cükilerinin
 وَهُمْ مَحْظُوظُونَ وَمُلْتَذُونَ Onlar haz duyup lezzet alıyorlar
 عَنْهُ Ondan haberi vardır
 بُو غَايَةُ مَا فِي الْبَابِ Bu tecellinin bilgi ve marifetleriyle
 (Ne ile?)
 أَنْ حُصُولَ هَذِهِ الدَّوَلَةِ Bu devletin oluşması (Kim için?)
 مِنْ طَرِيقِ صَفَاءِ الْقَلْبِ Kalbin safası yoluyladır
 (Ne ile?)
 لِلْمُحِقِّ Haklı olan için
 مِنْ طَرِيقِ صَفَاءِ النَّفْسِ Nefsin safası yoluyladır
 (Ne ile?)
 لِلْمُبْطِلِ Haksız olan içinse
 بُو Bu sebeple hiç kuşkusuz
 إِلَى الْهَيْدَايَةِ Haksız olanın ki hidayete götürür
 هَذَا وَلَكِنْ كِلَاهُمَا سَاقِيكُمَا سُرُوكُمَا إِلَى الضَّلَالَةِ Haksız olanın ki ise
 سَاقِيكُمَا Sürükler
 إِلَى الضَّلَالَةِ Sapıklığa sürükler
 هَذَا de (Nedir?)
 فِي أَتْسِرِ الصُّورَةِ Suretin esaretindedir
 لَهَا لَا خَيْرَ لَهَا ONLARIN haberi yoktur
 (Neden?)
 عَنْ الْمَعْنَى Şiir:

حُسْنُ (Neyi?) Surete tapan gafil (Neyi?)
 عَابِدُ صُورَةٍ (Kim?) Ayırt edemez
 مَا يَعْرِفُ Tüm dostlarından
 عَنْ جَمِيعِ مُؤَانِسِ (Kimden?)
 Peçeli yarin güzelliğini
 لَكِنْ فِي الْمُحِقِّ Kurtuluş ihtimali vardır (Neden?)
 وَلَكِنْ فِي الْمُبْطِلِ Haksız olan ise
 فِي الصُّورَةِ Suret esirliğinden
 مِنْ أَتْسِرِ الصُّورَةِ Suret müpteladır
 فَإِنَّ الْخَلَاصَ Zira kurtuluş (Neden?)
 مِنْ أَتْسِرِ الصُّورَةِ Peygamberlerin dinine ittiba olmaksızın
 مِنْ غَيْرِ الْإِزَامِ مِلَّةَ الْأَنْبِيَاءِ (Nasıl?)
 ONLARA salat-u selam olsun (Nedir?)
 إِمْكَانًا İmkansızdır
 فِي دَاخِلِ فِي دَائِرَةِ الْعِلْمِ İlim dairesine dahildir
 (Nedir?)
 فِي دَائِرَةِ الْعِلْمِ Ve de suri tecelli
 (Nedir?)
 فِي دَائِرَةِ الْعِلْمِ Lakin ne zaman ki ona arız oldu (Ne?)
 فِيهِ Hal ve zevk
 وَالدَّوْقُ Hal gibi görünüyor
 كِی ONLARDA ışık vardır
 مِثْلَ الْحَالِ Hal gibi
 يَرَى مِثْلَ الْحَالِ Ki onlarda ışık vardır
 مِثْلَ الْحَالِ Ve de müşahede edilen
 (Nerede?)
 فِي التَّحْلِي الصُّورِي Suret tecellide (Nedir?)
 الْكُتْرَةُ

Kesrettir لَكِنَّ بِعُنْوَانِ الْمَظْهَرِيَّةِ لِلْوَحْدَةِ Lakin vahdete mazhar olma unvanıyla Kesretin müşahedesini كَانَ بِأَيِّ عُنْوَانٍ Hangi unvan ile olursa olsun أَنْ لَا يَبْقَى (Ne?) يَتَّبِعِي Gerekir (Ne?) وَبَالُ فِي وَبَالٍ (Nedir?) Kalmaması (Nerede?) فِي نَظَرِ الْبَاطِنِ Bâtin itibarında (Ne?) هِجْبِ اسْمٍ Hiçbir isim (Neden?) وَلَا رَسْمٌ Ve de hiçbir resim Kesret ve onun müşahedesinden الْكُثْرَةُ وَشُهُودُهَا (kalmaması gerekir) وَلَا يَكُونُ الْمَشْهُودُ Müşahede edilen de olmamalıdır (Ne?) غَيْرَ حَتَّى يَنْتَسِرَ الْفَنَاءُ أَضَلَّ Kesinlikle كَيْفَ الْوَاحِدِ الْحَقِيقِي Ta ki fena nasip olsun الَّذِي هُوَ Ki o fena قَدَمُ أَوَّلٍ İlk adımdır (Nerede?) فِي هَذَا الطَّرِيقِ Bu yolda الْفَنَاءُ Zira fena (Nedir?) عَنْ نِسْيَانٍ مَا سِوَى الْحَقِّ İbaretir (Neden?) وَرَوَايَةٍ مِنَ الْبَاطِنِ Hak Subhânehu'nun dışındakileri unutmaktan سُبْحَانَهُ bâtından yok olmasından يَكُونُ لِلْكَثْرَةِ Öyleyse kesret için nasıl olur (Ne?) وَمَا يَكُونُ Ve ne demek olur فِي ذَلِكَ الْمُوْطِنِ Bu makamda بِمَحَالٍ Bir mahal (Nerede?) وَمَا قَالَ الْقَائِلُ O makamda فِيهِ Kesreti müşahede etmek (Nerede?) الْكُثْرَةُ (Ne?) مِنْ أَسْبَابِ الْوُصْلِ Hatıra gelen şeylerin Vuslat sebeplerinden الْوُصْلُ فَالْمُرَادُ Ve müşahede kapılarından olması (Daha?) الْمُشَاهَدَةُ الْوُصْلُ وَالْمُشَاهَدَةُ Bu vuslat ve müşahade ile murat (Nedir?) وَالْمُشَاهَدَةُ وَهُمَا عَيْنُ الْمُفَارَقَةِ وَالْمُبَاعَدَةِ Suri vuslat ve müşahededir الصُّورِيَّانِ عِنْدَ أَكْبَارٍ Zira itibar edilen vuslat (Kime göre?) مِنَ الْوُصْلِ الْمُعْتَبَرِ uzaklığın kendisidir هَذِهِ الطَّائِفَةُ الْعَلِيَّةُ Bu yüce taifenin büyüklerine göre (Nerededir?) إِنَّمَا هُوَ فِي مَقَامٍ O beka billah makamındadır الَّذِي يَخْصُلُ Ki o hasıl olur بَعْدَ الْفَنَاءِ Fenadan sonra (Daha neden sonra?) وَمَا سِوَاهُ تَعَالَى Masıvanın tamamını مُتَأَنٍّ لِعِلَّكَ Hatıra gelen şeylerin varlığı (Nedir?) وَوُجُودُ الْخَطَرَةِ unuttuktan sonra وَخُصُولُ الْوَسْوَسةِ Vesvesenin meydana gelmesi (Nedir?) الدَّوْلَةِ Bu makama zıttır فِي مَقَامِ الْفَنَاءِ Fena makamında الَّذِي هُوَ Ki o مانِعٌ لِعِلَّكَ الْمَرْزَلَةِ Bu makama دَخِيلٌ ذَلِكَ الْوُصْلِ Hatıra gelen

şeylerin yokluğu olur (Nasıl) عَلَى تَوْعِ Öylesine ki, لَوْ كَيْفَ Şayet zorlansa (Neye?)
بِوَاسِطَةِ Eşyayı hatırlamaya لَا يَتَذَكَّرُ Hatırlayamaz (Ne sebebiyle?)
يَسْمَانِ السَّيِّئِ Masivayı unutması sebebiyle لَهُ Kİ, o unutma ona hasıl
oldu وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ O her şeyi مُحِيطٌ Kuşatıcıdır
وَقَدْ كَتَبْتُمْ Ve yazmışsınız ki: بِمَا بَيَّنَّ الْأَحَاطَةَ Kuşatmanın beyanı بِهَذِهِ الْعِبَارَةِ Bu ibare ile gelmedi يُشْبِهُهُ أَنَّ
Bunun olması mümkündür (Neden?) مِنَ الْكَلَامِ الْمُؤَلَّدِ Üretenlerin
Zira 'ihata' kelimesinin müteaddi/ geçişli olması (Ne
ile?) فِي كَلَامٍ كَثِيرَةٍ الْوُجُوعِ Çok olur (Nerede?) بِالْكَلِمَةِ عَلَى A'lâ kelimesi ile (Nedir?)
فِي الْعِبَارَةِ الْعَرَبِيَّةِ الْفَصِيحَةِ Yaygın olan (Nerede?) وَالْمُتَعَارِفِ Acem kelimasında
Fasih Arap kelimasında (Nedir?) تُعَدِّدُ الْأَحَاطَةَ lhatanın müteaddi olmasıdır (Ne ile?)
Ve Allah وَكَانَ اللَّهُ Allah Teâlâ buyurdu: قَالَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى Ba (harfi ceri) ile
daima وَكَانَ تَعَالَى Ve Allah Teâlâ yine buyurdu: بِكُلِّ شَيْءٍ Her şeyi مُحِيطًا Kuşatıcıdır
وَقَالَ تَعَالَى Ve Allah Teâlâ yine buyurdu: أَنَّ هَذِهِ الْعِبَارَةَ Anlaşılan o ki, وَالظَّاهِرُ Kuşatandır بِكُلِّ شَيْءٍ O, her şeyi مُحِيطٌ Kuşatandır
Bu ibare بِطَرِيقِ الْأَنْتِشَاهِدِ Delil edinme yolu ile (Ne ile?) اِنَّمَا أُورِدَتْ Getirilmiş
Hakikat böyle değildir وَلَيْسَ كَذَلِكَ Kuran'dan olduğu düşünülerek اِنَّهَا مِنَ الْقُرْآنِ
Yüce Kuran'da بِعِبَارَةٍ Zira bu mananın beyanı فَإِنَّ بَيَانَ هَذَا الْمَعْنَى
Ve yine yazmışsınız ki, وَكَتَبْتُمْ اَيْضًا Geçiği gibi كَمَا مَرَّ Başka bir ibare iledir أُخْرَى
Ve itibari taaddüt وَالتَّعَدُّدُ الْاِغْتِبَارِيَّ Vehmi kesret اَنَّ الْكُثْرَةَ الْوَهْمِيَّةَ
Öylesine yoğunlaştı ki, وَقَعَ أَكْثَرُ الْعُلَمَاءِ Alimlerin çoğu düştü (Neye?) فِي الْعَلَطِ
Varlığında müteaddit olduğunu vehmederek يَتَوَهَّمُ تَعَدُّدُ الْوُجُودِ Yanlış (Nasıl?)
Bilesin ki, اِغْلَمَ بِالْقَيْسِرِ Kabukla اِغْلَمَ اَنَّ الْكُثْرَةَ Öz yerine مِنَ اللَّبِّ Ve yetindiler وَفَتَعُوا
Her ne kadar itibari ve vehmi وَإِنْ كَانَتْ وَهْمِيَّةً وَاعْتِبَارِيَّةً Taaddüt ve Kesret ve taaddüt
Ve açığa çıktı وَظَهَرَتْ Lakin ne zaman ki سَادِرٌ OLDU وَلَكِنْ لَمَّا صَدَرَتْ
Saltanatı yüce Allah'ın yaratması ile صَارَتْ مُتَقَنَّةً
Dünyevi ve وَكَانَتْ الْمُعَامَلَةُ الدُّنْيَوِيَّةُ وَالْأُخْرَوِيَّةُ Muhkem ve kuvvetli oldu وَمُسْتَحْكَمَةٌ

uhrevi muameleler de oldu (Ne oldu?) Ona bağı Harici وَالْآثَارُ الْخَارِجِيَّةُ Onun yok olması mümkün eserler de Ona terettüp etti مُرْتَبِبَةً عَلَيْهَا Onun yok olması mümkün değildir وَإِنْ ارْتَفَعَ الْوَهْمُ وَالْإِغْتِبَارُ Her ne kadar vehim ve itibar yok olsa da فَإِنَّ الَّذِينَ أَحْبَبَ Zira ahiretteki ebedi sevap ve azap الدَّيْنِ أَحْبَبَ كِي bu ikisini haber verdi (Kim?) Doğru haberci/ Messengerimiz (Bu azap ve sevap nedir?) Kesrete dayalı مُرْتَبِطَانِ بِالْكَثْرَةِ Taaddüt ve kesretin Ve taaddüde bağlıdır وَالتَّعَدُّدُ بِالتَّعَدُّدِ Küfre ve zındıklığa girmektir kalkmasına hükmetmek وَالتَّوَدُّعُ فِي الْأَلْحَادِ وَالرَّيْثَقَةِ Allah Subhânehu'ya sığınınız (Neden?) Bundan فَالْضُّوْفِيَّةُ قَائِلُونَ Hepsini Kullar Ve değerli alimler وَالْعُلَمَاءُ الْكِرَامُ Yüce sâfiler وَاسْتِمْرَارِ هَذَا التَّعَدُّدِ Bu kesretin sübutuna بِبُيُوتِ هَذِهِ الْكَثْرَةِ Hükmediyorlar (Neye?) Ve bu taaddüdün devamlılığına الدَّائِمِيَّةُ الْآخِرِيَّةُ Ahiretin ebedi muamelesini görüyorlar (Nasıl?) Buna bağı وَلَكِنْ لَمَّا كَانَ مِنْ شَأْنِ هَذِهِ Bunu bağı فَالْأَرْتِفَاعُ مِنْ شُهُودِ الضُّوْفِيَّةِ (Ne?) Fakat bu kesretin şanından olunca فَجِدُونَهَا وَفَتْ الْعُرُوجُ Yükseliş vaktinde وَحَيْثُ أَتَتْهَا وَهْمِيَّةٌ وَإِغْتِبَارِيَّةٌ Vehmi ve itibari olarak Sâfil onu buluyorlar (Ne olarak?) Ve mademki bu kesret لَا تَرْتَفِعُ فِي نَفْسِ الْأَمْرِ Hakikatte ortadan kalkmıyor وَتَقُولُ مِنَ الشُّهُودِ Müşahededen (Neden?) Her ne kadar kalksa da فَتَزَاغُ الْفَرِيقَيْنِ O mevcuttur diye Alimler hükmediyor (Ne diye?) Sonuç olarak, iki tarafın tartışması لَفْظًا Lafza yönelik olmuştur كُلُّ مِنَ الْفَرِيقَيْنِ Manada ittifak ettikten sonra فَالضُّوْفِيَّةُ كَحَكْمِ يَمْقِيَّاسٍ وَجَدَانِيَّةٍ Kendi hisleri ölçüsünde hükmetti Dolayısıyla sâfiler مُعْتَبَرُوا الشُّهُودَ Müşahedeye itibar ettiler وَبِمُلَاحَظَةِ الْأَرْتِفَاعِ الشُّهُودِيَّ Vehme ve itibara hükmettiler (Nasıl?) Müşahededen kalkmasını göz önünde bulundurarak وَالْعُلَمَاءُ Alimler de

hükmetti (Neye?) Kesretin varlığına (Nasıl?) Onun
 sübut ve istikrarını göz önünde bulundurarak (Neredeki?) Hakikatteki
 فِي نَفْسِ الْأَمْرِ Bu fakir (Kim?) Açıkladı وَقَدْ بَيَّنَّ Bir yön vardır وَجْهَةً Her bir fırka için وَلِكُلِّ
 هَذَا الْفَقِيرُ (Neyi?) Bu manayı هَذَا الْمَعْنَى (Nerede?) Mektup ve risalelerinde فِي مَكْتُوبَاتِهِ وَرَسَائِلِهِ
 Ve döndürdü (Neyi?) İki tarafın نِزَاعَ الْفَرِيقَيْنِ Tafsilatla وَارْجَعَ بِالتَّفْصِيلِ (Nasıl?)
 Eğer bir gizlilik kalırsa فَإِنْ بَقِيَ خَفَاءُ Lafza إِلَى اللَّفْظِ (Nereye?) tartışmasını
 نَظَرَ الْعُلَمَاءِ O mektup ve risalelere müracaat etmek أَنْ يُرَاجَعَ فِيهَا (Ne?) Gerekir
 Çünkü لَا أَنَّهُ مُطَابِقٌ Doğruya daha yakındır قَرِيبٌ مِنَ الصَّوَابِ (Nedir?) Alimlerin görüşü
 Sûfilerin görüşü ise وَنَظَرَ الصُّوفِيَّةَ İşin hakikatine لِنَفْسِ الْأَمْرِ (Neye?) o uygundur
 Görmez الْآ تَرَى Halin galip gelmesi ve sekr itibarıyla لَا تَرَى Görmez
 ثَابِتَةٌ فِي نَفْسِ الْأَمْرِ Gündüz gizlidirler فِي النَّهَارِ Yıldızlar أَنْ التُّجُومِ misin ki? Neden?)
 Her ne kadar örtülmüş olsalar da وَانْ كَانَتْ مَسْخُورَةً Hakikatte ise vardır
 Oyleyse yıldızların varlığına فَالْحُكْمُ بِبُيُوتِ التُّجُومِ Müşahedededen عَنِ الشُّهُودِ
 Doğruya daha yakındır اقْرَبُ إِلَى الصَّوَابِ (Nedir?) مِنْ الْحُكْمِ (Neden?) hükmetmek
 Görünmemesi düşünülerek بِمَلَا حَظَّةٍ عَدَمِ شُهُودِهَا Yokluğuna hükmetmekten
 Kesretin varlığına مِنَ الْقَوْلِ بِوُجُودِ الْكَثْرَةِ (Neden?) Alimlerin maksadı وَمَقْصُودُ الْعُلَمَاءِ
 Ki onun temeli الَّتِي مَبْنَاهَا baki kılmaktır اِبْتِغَاءَ الشَّرِيعَةِ (Nedir?) hükmetmekten
 Ve şariat وَاعْدِ صَاحِبِ الشَّرِيعَةِ وَوَعِيدِهِ Teaddüd üzeredir عَلَى التَّعَدُّدِ (Nedir?)
 Zira o düşünülemez فَانَّهُ لَا يَتَصَوَّرُ (Nasıl?) sahibinin vaat ve tehdidini icradır
 Bu manayı itiraf مُعَرِّفُونَ بِهَذَا الْمَعْنَى Sûfiler de وَالصُّوفِيَّةَ أَيْضًا Kesret olmaksızın الْكَثْرَةِ
 (Nasıl?) Her ne kadar onu şariata tatbik etseler de وَانْ أَطْبَقُوهُ عَلَى الشَّرِيعَةِ
 (Nedir?) Alimlerin dediği ise وَمَا قَالَهُ الْعُلَمَاءُ بِالتَّكْلِيفِ Zorlukla صَادِقٌ بِلَا تَكْلِيفٍ
 Mücadele etmeksizin doğrudur وَمُطَابِقٌ بِلَا تَمَحُّلٍ Zorlamaksızın لا غِبَارَ فِيهِ
 Ve وَانَّهُمْ Bulanıklık da yoktur كُدُورَةٌ وَلَا kesinlikle bir toz yoktur أَمَّا
 Başlı başına tek bir varlık ispat etmiyorlar لَا يُثْبِتُونَ وَجُودًا مُسْتَقِيلًا مُسْتَبِيدًا

